OAMENII PĂMÎNTULUI

VERONICA PĂTRUŢ

PREMIUL PENTRU SCENARIU LA CONSFĂTUIREA ANUALĂ A CENACLURILOR DE ANTICIPAŢIE – CLUJ-NAPOCA 1984

Personajele:

Căpitanul Williams – şeful celei de-a doua expediţii pămîntene pe Marte

Trei membri ai echipajului M1, M2, M3

Doamna Ttt

Domnul Ttt

Demnul Aaa

O fetiţă

Domnul Tii

Domnul Uuu

Doamna Rrr

Domnul Xxx

(Se aud bătăi insistente într-o uşă Uşa se deschide brusc)

D-na Ttt: Ce doriţi?

Cpt. Williams *(Uimit):* — Vorbiţi englezeşte!?

D-na Ttt: — Vorbesc cum vorbesc!

Cpt. W.: — Engleză curată!

D-na Ttt: — Deci, ce doriţi?

Cpt. W.: *(Emoţionat):* — Sunteţi marţiană. De bună seamă, cuvîntul acesta nu vă spune mare lucru. Este o expresie de pe Pămînt. Noi de-acolo venim. Eu sunt căpitanul Williams. Tocmai am aterizat pe Marte. Suntem cea de-a doua expediţie, la prima nu ştiu ce s-a întîmplat. În sfîrşit... iată-ne! Şi dumneavoastră sunteţi prima marţiană pe care o întîlnim!

D-na Ttt: — Marţiană?!

Cpt. W.: — Sîntem pe cea de-a patra planetă a Soarelui?

D-na Ttt *(Sec):* — Bineînţeles.

Cpt. W.: — Iar noi, noi venim de pe Pămînt. Nu-i aşa, băieţi?

M1, M2, M3 *(În cor):* — Aşa e, căpitane!

D-na Ttt: — Dacă vă interesează, vă aflaţi pe planeta Tyn.

Cpt. W.: — Tyn *(Sufocîndu-se de rîs)* Tyn. Ce nume minunat! Dar cum se face, dragă doamnă, că vorbiţi atît de bine englezeşte?

D-na Ttt: — Nu vorbesc, gîndesc telepatic. Bună ziua *(Trînteşte uşa) (Se aud din nou bătăi în uşă care se deschide brusc).*

D-na Ttt: — Ce mai vreţi?

Cpt. W.: — Cred că n-aţi înţeles!

D-na Ttt: — Ce să înţeleg?

Cpt. W.: *(Aiurit)* — Venim de pe Pămînt!

D-na Ttt: — N-am timp. Am foarte mult de gătit azi şi un morman de rufe de spălat. De bună seama, vreţi să-l vedeţi pe Domnul Ttt, e sus, în birou.

Cpt. W. *(Dezarmat):* — Da, da, vrem să-l vedem pe dl. Ttt.

D-na Ttt: — E ocupat! *(Trînteşti din nou uşa. Din nou bătăi puternice în uşă)*

Cpt. W. *(Furios):* — Ei, drăcie, aşa se primesc musafirii?

D-na Ttt *(Rigidă):* — Podeaua mea e curată! Dacă vreţi să-mi intraţi în casă, spălaţi-vă mai întîi cizmele!

Cpt. W. *(Agasat):* — Nu-i acum momentul pentru mărunţişuri vulgare *(Conciliant):* — După părerea mea, ar fi cazul să sărbătorim evenimentul!

D-na Ttt: — Dacă-mi spargeţi uşa, vă gonesc din casă, cu mătura! *(Se îndepărtează în bucătărie, se aud vase mutate din loc).*

D-na Ttt *(Revenind cu voce tăioasă):* — Aşteptaţi aici. Mă duc să văd dacă D-l. Ttt poate să vă primească. De fapt, despre ce este vorba?

Cpt. W.: — Fir-ar a dracului! Spune-i c-am venit de pe Pămînt şi că asta nu s-a mai întîmplat pînă acum!

D-na Ttt: — Ce nu s-a mai întîmplat pînă acum? N-are importanţă! Mă întorc imediat. *(Se aud paşii care se îndepărtează şi urcă scările. La etaj se aud frînturile unei discuţii aprinse. Membrii echipajului se foiesc. Tropăie de nerăbdare. Sus, izbucneşte o voce bărbătească. D-na Ttt – replică pe acelaşi ton. Apoi linişte. Membrii echipajului măsoară încăperea cu paşi mari).*

M1: — Aprindem o ţigară? *(Se aude chibritul aprins, pufăitul).*

Cpt. W.: — Au trecut douăzeci şi cinci minute. Ce dracu se întîmplă? *(Din* nou *linişte).*

Cpt. W.: — Sper că n-am provocat un scandal Unde-o fi...

D-na Ttt: — Ştiam eu că am uitat ceva. Îmi pare rău. D-l Ttt este mult prea ocupat *(Ciocnete de vase).* De altfel, nu cu el ar trebui să vorbiţi, ci cu d-l Aaa. Mergeţi la el cu biletul ăsta. La ferma de alături, lîngă Canalul albastru, şi d-l Aaa vă va spune tot ce doriţi să aflaţi.

Cpt. W.: — Nu vrem să aflăm nimic. Ştim deja!

D-na Ttt: — V-am dat biletul, ce mai vreţi de la mine?

Cpt. W.: — Bine *(Aiurit).* Bine, haideţi băieţi. *(Se aude cum cei patru se îndepărtează).* Apoi, glasurile celor patru în faţa casei domnului Aaa.

Cpt. W.: — Sînteţi domnul Aaa?

D-l Aaa: — Chiar el.

Cpt. W.: — D-l Ttt ne-a trimis la dumneavoastră.

D-l Aaa: — Pentru ce?

Cpt. W.: — El era foarte ocupat.

D-l Aaa *(Sarcastic):* — Sigur că da. Îşi închipuie probabil că eu n-am altceva mal bun de făcut decît să mă ocup de cei care-l deranjează.

Cpt. W.: — Nu asta este important.

D-l Aaa: — Pentru mine este, imaginaţi-vă. Am o mulţime de citit. Are haz, domnul Ttt! Nu-i prima oară că-mi face figura!

Cpt. W.: — Dar, domnule...

D-l Aaa: — Nu mai da din mîini, domnule. Lasă-mă să termin. Şi fii atent. De obicei, atunci cînd vorbesc, sînt ascultat. Şi vei binevoi să mă asculţi şi dumneata, altfel nu mai scot un cuvînt. Aşa, nu vi se pare că domnul Ttt împinge prea departe lipsa de educaţie?

Cpt. W.: — Venim de pe Pămînt...

D-l Aaa: — Nu-i frumos din partea lui.

Cpt. W.: — Cu racheta. Pînă aici.

D-l Aaa: — Şi nu e prima dată că îmi face una ca asta. Vedeţi, Ttt n-are pic de tact.

Cpt. W.: — Direct de pe Pămînt!

D-l Aaa: — Pe onoarea mea, am să-l sun să-i spun cîteva!

Cpt. W.: — Noi patru, eu şi băieţii ăştia trei, echipajul meu!

D-l Aaa: — Da, da. Trebuie să vorbesc cu el. Şi chiar acum!

Cpt. W.: — Domnule, de pe Pămînt. Cu rachetă! Oamenii *(Disperat)* mei! Am traversat spaţiul...

D-i Aaa *(Urlînd):* — Am să-l sun să-i trag o săpuneală! *(Dispare şi* se *aud voci furioase)*

D-l Aaa *(Triumfător):* — L-am provocat la duel pe toţi dracii! La duel!

Cpt. W.: — Domnule Aaa...

D-l Aaa: — Are să rămînă lat, ascultaţi la mine!

Cpt. W.: — Domnule Aaa. Ascultaţi-mă. Am făcut nouăzeci de milioane de kilometri...

D-l Aaa *(Pentru prima dată oarecum atent):* — De unde ziceaţi că veniţi?

Cpt. W.: — De pe Pămînt. Am făcut nouăzeci de milioane de kilometri...

D-l Aaa *(Căscînd):* — În această perioadă a anului nu sînt decît şaptezeci şi cinci de milioane de kilometri. Bun. Acum trebuie să plec. Puteţi păstra fiţuica aceia, nu-i văd nici un rost. În fine, treceţi dealul de colo pînă în orăşelul Ipor şi căutaţi-l pe domnul Iii. Explicaţi-i lui situaţia. El e omul potrivit. În nici un caz domnul Ttt. Asta este un idiot. De altfel, am să-l omor. Nici eu. Nu e de competenţa mea.

Cpt. W.: — Competenţă *(Trăznit),* competenţă? E nevoie de competenţă pentru a primi pe emisarii Pămîntului?

D-l Aaa: — Nu fii prost. Toată lumea ştie asta. La revedere.

Cpt. W. *(Cu stupoare):* — Trebuie să găsim pînă la urmă pe cineva care să ne asculte!

M1: — Poate c-ar trebui să revenim mai tîrziu.

M2: — Sau chiar să decolăm şi să aterizăm apoi din nou. Să le lăsăm timp să organizeze primirea!

Cpt. W. *(Murmurînd abătut):* — Poate, ideea nu e rea.

Povestitorul: Să-i urmărim pe cei patru pămînteni ajunşi în orăşelul Ipor, în costumele lor de zbor, toropiţi de căldură, prăfuiţi de drum, croindu-şi drum nebăgaţi în seamă prin mulţimea de lucrători care se vînzoleau încoace şi încolo, intrînd şi ieşind, salutîndu-se unii pe alţii. Cu toţii purtau măşti – aurii, albastre, purpuriii măşti cu buze de argint şi sprîncene de bronz, surîzătoare sau severe, sugerînd dispariţia posesorilor.

Cpt. W.: — Fetiţo, unde este locuinţa domnului Iii?

Fetiţa: — Uite-o, cea de colo!

Cpt. W. *(Cu blîndeţe):* — Fetiţo. Aş vrea să-ţi spun ceva *(Ca şi cum ar spune o poveste).* Uite, fetiţă dragă. Acum şase luni, pe Marte a aterizat o navă. În ea se găseau un om pe nume York şi secundul. Nu ştiu ce li s-a întîmplat. Poate s-a ales praful de ei. Veniseră cu o navă spaţială. Şi noi la fel. Ar trebui s-o vezi! O navă mare, mare de tot. Noi sîntem deci cea de-a

doua expediţie. Şi venim, direct de pe Pământ...

(În timp ce cpt. W. povesteşte, fetiţa începe să bată mingea)

Cpt. W.: — Sîntem locuitori ai Pământului. Mă crezi?

Fetiţa *(Bătînd mingea):* — Da.

Cpt. W. *(Cu satisfacţie):* — Perfect. Ne-am construit noi înşine nava. Crezi şi asta?

Fetiţa *(Scobindu-se în* nas): — Da!

Cpt. W.: — Şi... scoate degetul din nas, eu sînt căpitanul Williams, şi...

Fetiţa *(Serioasă):* — ...„Pînă acum nimeni, niciodată, în toată istoria, nu a mai traversat spaţiul într-o navă."

Cpt. W. (Stupefiat): — Minunat! De unde ştii toate astea?

Fetiţa: — Oh, telepatia...

Cpt. W.: — Ei, ce zici, nu-ţi place? Nu te bucuri?

Fetiţa: — Aţi face mai bine să mergeţi imediat la domnul Iii *(începe din nou să bată mingea).* Da, da, neapărat, are să se bucure că vă vede.

Povestitorul: Le deschise chiar domnul Iii în persoană. Era grăbit, trebuia să plece la o conferinţă, dar, totuşi, îşi putea rupe un minut. Dacă ar fi vrut să intre şi să spună repede, pe scurt, ce doreau...

Cpt. W. (Ex*tenuat):* — Da, domnule, un pic de atenţie numai *(Pe nerăsuflate).* Venim de pe Pământ cu o navă spaţiala, sîntem patru – echipajul şi cu mine. Sîntem epuizaţi şi flămînzi. Am avea nevoie de un locşor unde să dormim. Ne-ar fi plăcut să apară careva să ne ofere cheia oraşului, sau cam aşa ceva. Ne-ar fi plăcut să strîngem mîinile. Sperăm să auzim un „Bravo!" sau un „Felicitări, băieţi!" În mare, cam asta este.

D-l Iii *(Căutînd preocupat prin hîrtiile de pe birou – foşnet de hîrtii):* — Da, bine, *(Căutînd între hîrtii)* aşa mi se pare *(Trage mai multe sertare).* Ei, unde le-oi fi rătăcit *(Meditativ).* Totuşi, pe-aici pe undeva trebuie să fie. Aha! Iată-le. Aşa, trebuie să semnezi hîrtiile astea.

Cpt. W.: — N-am putea lăsa deoparte toate formalităţile astea?

D-l Iii *(Tăios în acelaşi timp bănuitor):* — Zici că vii de pe Pământ, nu? Păi, atunci, n-ai încotro, trebuie să semnezi!

Cpt. W. *(Glumind):* — Băieţii din echipaj trebuie să semneze şi ei!

D-l Iii *(Întîi uimit, apoi rîzînd dispreţuitor):* — Ei să semneze? Ha, ha, asta-i bună! *(Se plesneşte peste genunchi, se sufocă de rîs).* Auzi, ha, ha, să semneze şi ei, ha, ha, ha!

Cpt. W.: — Ce-i de rîs în asta?

D-l Iii *(Fără suflu epuizat):* — Să semneze şi ei! *(Sughiţă de rîs).* Nemaipomenit! Asta trebuie să o povestesc şi domnului Xxx. *(Rîzînd în continuare).* Dă-mi formularul, dar pare în ordine, aşa, şi acordul pentru..., dacă o fi cazul, da...

Cpt. W.: — Acordul pentru ce?!

D-l Iii: — Taci din gură. A, am ceva pentru tine. Ţine, ia cheia asta.

Cpt. W. *(Cu emoţii, solemn):* — Domnule, e o onoare deosebită...

D-l Iii *(Retezîndu-i-o):* — Nu-i cheia oraşului, nerodule. E doar cheia de la casă. Fii atent: o iei pe culoarul de colo, deschizi uşa aia mare din capăt, intri şi o încui apoi cu grijă. Vă puteţi petrece noaptea acolo. Mîine dimineaţă, vi-l trimit pe domnul Xxx.

Cpt. W.: — Dar... *(încurcat, nedumerit).*

D-l Iii: — Da? *(Deja preocupat de alte treburi)* Ce mai e? Ce aşteptaţi? *(Agasat)* Ce mai vreţi de la mine? *(Enervat)* Nu plecaţi o dată?

Cpt. W. *(încurcat):* — Propun ca... Vreau să spun... În sfîrşit, încercaţi să vă gîndiţi că... Am bătut cale lungă, nu ne-a fost uşor *(Sugerînd timid).* Poate că *s*-ar putea să ne strîngeţi pur şi simplu mîine şi să ne spuneţi de pildă: „Bravo, bună treabă", sau... *(Cu voce tot mai stinsă).* Nu... nu credeţi?

D-l Iii *(Neconvins):* — Mda... (sec) Felicitări. Felicitări *(Debarasîndu-se)* Ei, acum trebuie să plec. Faceţi cum v-am spus. *(Apoi, ignorîndu-i cu totul, domnul Iii îndesă un maldăr de hîrtii în servietă, foşnete. Îşi mai făcu de lucru prin încăpere fredonînd).*

Prezentatorul: Iată-i tîrîndu-se de-a lungul coridorului, ajungînd în faţa unei uşi masive de argint întunecat. Intră, închid uşa, privesc în jur. Se află într-o încăpere spaţioasă şi însorită. Bărbaţi şi femei, grupuri-grupuri, pălăvrăgeau nestingheriţi. La zgomotul uşii cu toţii îşi îndreaptă privirile spre noii veniţi. Un marţian le iese în întîmpinare:

D-l Uuu: — Sînt domnul Uuu.

Cpt. W. *(Cu voce stinsă):* — Iar eu sînt Căpitanul Williams, din New York – un oraş de pe Pămînt. *(Se declanşează în sală o explozie instantanee. Asistenţa se agită, se precipită spre cei patru, răstoarnă mese şi scaune, se înghesuie, se împinge – vacarm general. Cei prezenţi sar, cîntă, strigă).*

Asistenţa: — Hop-hop-ura! Uraaa!!! Bravooo!

Cpt. W. *(Mişcat pînă la lacrimi):* — Mulţumesc... Vă mulţumim din suflet…

D-l Uuu: — Povestiţi-ne, haideţi, povestiţi-ne...

Cpt. W. *(Îşi drege glasul):* — Vedeţi, eu şi cei trei tovarăşi ai mei venim de pe Pământ...

Asistenţa: — Oh, ah...

Cpt. W.: — Nava noastră spaţială e pe undeva pe aproape. Am străbătut cu ea nouăzeci de milioane de kilometri...

Asistenţa: — Aşa... Oho!

Cpt. W.: — Acesta este echipajul meu.

Asistenţa *(Aplauze):* — Bravo!!! Uraaa! *(Apoi linişte).*

D-l Uuu: — Ne bucurăm că întîlnim locuitori ai Pământului. Şi eu vin de pe Pământ.

Cpt. W. *(Uimit şi intrigat):* — Cum?

D-l Uuu: — Mulţi dintre noi, ăştia de aici, sîntem veniţi de pe Pământ.

Cpt. W.: — Voi?! De pe Pământ?! Bine, dar... să fie cu putinţă? Şi... cum aţi venit? Cu vreo navă? *(Dezolat).* Călătoriile interplanetare să fi început oare de secole?... Dar... de unde... din ce loc al Pământului vii dumneata?

D-l Uuu: — Din Tuiercol. Dar n-am venit cu nici un fel de navă, am venit ca spirit, cu ani în urmă.

Desen de ILIE TUDOREL-DANUŢ

Cpt. W. *(Articulînd cu efort):* — Tuiercol... Nu, nu ştiu pe unde vine. (*Apoi realizează brus*c) Ce tot spui acolo, despre ce spirit vorbeşti?

D-l Uuu: — Şi doamna Rrr – cea de colo – şi ea vine tot de pe Pămînt. Nu-i aşa doamnă Rrr?

D-na Rrr *(Cu un rîs ciudat):* — Ba da, sigur că da...

D-l Uuu: — La fel şi domnul Www şi domnul Qqq şi domnul Zzz...

Un personaj: — Iar eu vin de pe Saturn...

Alt personaj: — Eu de pe Jupiter...

Cpt. W. *(Murmurînd prostit):* — Jupiter... Saturn... *(Asistenţa, pînă acum gălăgioasă, se linişteşte cu totul).*

Cpt. W. *(Frămîntat):* — Şi, totuşi, nu-mi dau seama... unde poate fi Tuiercol-ul ăsta? Să fie în America?

D-l Uuu: — America? Ce-i asta?

Cpt. W. *(Stupefiat):* — N-ai auzit niciodată vorbindu-se despre America? *(Revoltat, ultragiat)* Ai pretenţia că vii de pe Pămînt şi nu ştii nici măcaa atîta lucru?!!

D-l Uuu *(Băţos):* — Pămîntul este acoperit de apă. Nici un petic de uscat, pretutindeni numai şi numai apă. Ştiu foarte bine, doar de-acolo vin!

Cpt. W.: — Stai puţin. Ia stai. Arăţi ca un marţian ger-beget. Ochi galbeni. Piele brună.

D-na Rrr *(Cu mîndrie, didactic):* — Pămîntul este în întregime o junglă. Eu sînt Orro, un oraş de pe Pămînt cu totul şi cu totul de argint.

Cpt. W. *(După o pauză, luminat):* — Doamne sfinte! *(Copleşit).* Asta era. De asta nu-i nici o fereastră aici... Şi o singură uşă. Încuiată... *(Către echipaj).* Ştiţi voi unde-am nimerit?

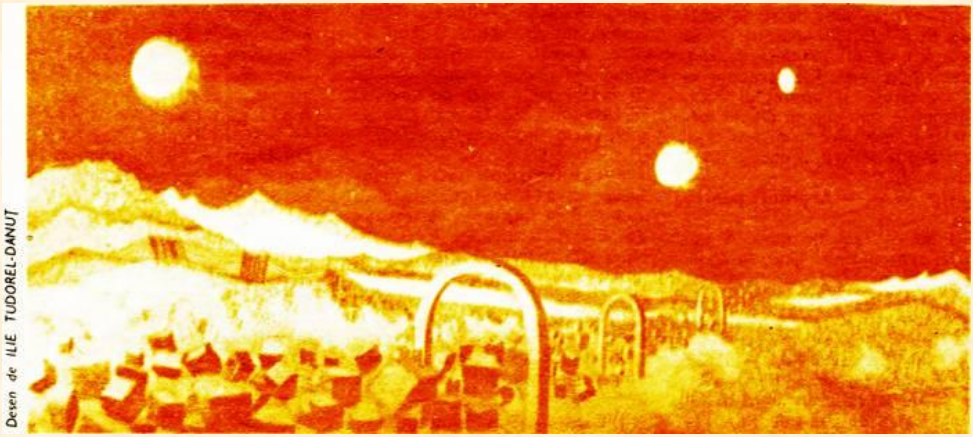

M4: — Unde?

Cpt. W. (Dărîmat): — Nu, nu, asta nu-i festivitatea de primire... Amărîţii ăştia nu reprezintă nici un guvern... *(amar).* Festivitate ne-a trebuit, na, acum o avem!... Priviţi-le ochii!... Ascultaţi-i. Uitaţi-vă bine la ei. *(Nu se aude decît respiraţia sacadată a echipajului).*

Cpt. W. *(Cu voce* în*depărtată):* — Acuma înţeleg şi rostul formularelor ălora şi de ce ne-au tot purtat de la unul la altul pînă ne-au expediat aici şi ne-au pus să încuiem uşa după noi... Ştiţi unde suntem?

M2: — Unde, căpitane?

Cpt. W. *(Dintr-un suflet):* — Într-o casă de nebuni...

(După „Cronici marţiene" de R. Bradbury)